

Klimatické šílenství: WEF prosazuje širší zavádění technologií k zachycování a ukládání uhlíku

necenzurovanapravda.cz/2024/04/klimaticke-silenstvi-wef-prosazuje-sirsi-zavadeni-technologiei-k-zachycovani-a-ukladani-uhliku/

Klimatická sekta prosazuje jeden nesmysl za druhým, což mnohdy stojí daňové poplatníky daných zemí nemalé peníze. Jde o vsutku bizarní projekty, které však kupodivu indoktrinovaná společnost v tichosti akceptuje.

Jedním z těchto velkých projektů je zavádění technologií, které zachycují a ukládají uhlík. Již před časem jste si zde mohli přečíst o jejich zavádění například ve [Švédsku](#), [Nizozemsku](#) a [Norsku](#), kde má toto zařízení sloužit k ukládání uhlíku i dalším evropským zemím.

Tyto štědře dotované technologie se zatím mimo Evropu ujímají jen zřídka, nicméně WEF, které již velmi dlouho [odsávání uhlíku propaguje](#), má velké ambice rozšířit je do co nejvíc zemí. Zařízení tak mají sloužit k dalšímu odčerpávání pro rostliny tak nezbytného CO₂.

Světové ekonomické fórum uvádí: „Zatímco tyto technologie jsou komerčně dostupné po celá desetiletí, podle Global CCS Institute je v současné době na celém světě v provozu pouze 30 projektů CCUS. Dalších 11 je těsně před spuštěním a 153 je ve výstavbě (jen v roce 2022 bylo zahájeno 61 nových projektů CCUS).“

Co je CCS/CCUS? Prozatím tyto systémy fungují především v průmyslových odvětvích, která emitují CO₂ jako vedlejší produkt svých operací. CO₂ je zachycován z různých zdrojů – buď před únikem do atmosféry, nebo přímo ze vzduchu.

Zachycený CO₂ je stlačen nebo zkapalněn a poté přepravován, obvykle potrubím. CO₂ je pak bezpečně uložen trvale a bezpečně hluboko pod zemí – tento proces se nazývá „sekvestrace.“

Pojďme si CCS rozebrat:

CO₂ je plyn, který tvoří asi 0,04 % zemské atmosféry. Kyslíku obsahuje přibližně 21 %, přičemž dusík, argon a další plyny tvoří většinu ze zbývajících 78 %.

Jak „zachycují“ CO₂? No, není to tak snadné. Jedna technika, nazývaná adsorpce nebo absorpce, to provádí následovně:

„Emise jsou vedeny potrubím do zařízení zvaného absorbér, kde oxid uhličitý interaguje s chemickými rozpouštědly, která jej absorbují, což umožňuje jeho oddělení od ostatních složek plynů, které se pak uvolňují. Oxid uhličitý a rozpouštědlo se poté oddělí, aby bylo možné rozpouštědlo znovu použít.“

Je tento proces zdarma? Ne. Vyžaduje energii.

Následuje proces stlačování a zkapalňování CO₂. Aby se přeměnil na skladovatelnou kapalinu, musí být stlačen předtím, než bude pohřben pod zemí v geologickém úložišti.

Při této metodě se CO₂ zkapalní na „superkritický“ oxid uhličitý. Jak vysvětluje americké ministerstvo energetiky, superkritický CO₂ „má některé vlastnosti jako plyn a některé vlastnosti jako kapalina.

Je hustý jako kapalina, ale má viskozitu jako plyn. Hlavní výhodou skladování CO₂ v superkritickém stavu je, že požadovaný skladovací objem je podstatně menší, než kdyby byl CO₂ za „standardních“ (pokojevých) tlakových podmínek.“

Jaký je tlak tohoto stlačeného CO₂? Asi 100násobek atmosférického tlaku (bary) nebo asi 1 500 psi. To je dostatečný tlak na to, aby zvedl vodu 1 km nahoru.

Je tento proces zdarma? Ne. Vyžaduje energii.

CO₂ je poté přepravován nákladními automobily nebo potrubím do úložiště. Potrubí vyžaduje čerpadla. Nákladní automobily obvykle vyžadují motorovou naftu.

Je tento proces zdarma? Ne. Vyžaduje energii.

Poté je zkapalněný CO₂ zatlačen hluboko do země pod vrstvy horniny, což vyžaduje vrtání a další čerpání.

Je tento proces zdarma? Ne. Vyžaduje energii.

Takže teď, když máme zkapalněný CO₂ pohřbený pod přirozeně porézní zemí pod tlakem, který může zvednout vodu do hloubky, do které je pohřben, jak dlouho tam zůstane? Kdo ví?

I když na různých geologických místech a v různých podmínkách plánovaných pro tyto rozsáhlé projekty nebyly provedeny žádné dlouhodobé studie, různé vládami financované studie, jako je tato, naznačují, že je to „bezpečné a efektivní,“ protože plyn byl nalezen pohřbený v zemi po miliony let.

Pozor! Jenže tento plyn se tam nedostal tak, že bychom kvůli tomu vrtali velké díry. To je velký rozdíl.

Přinejmenším někteří si uvědomují, jakou zátěž CCS klade na náklady, energii a efektivitu, ale mainstreamové zprávy o tom mlčí.

Jak uvádí tento článek v *MIT Technology Review*: „Různé zprávy a humbuk přiživují dojem, že odstraňování uhlíku bude levné, jednoduché, škálovatelné a spolehlivé – na nic z toho se nemůžeme spolehnout.“

Samotné WEF tvrdí:

„Identifikovali jsme tři hlavní výzvy. První z nich jsou náklady, protože zařízení CCUS jsou jak kapitálově náročná na zavádění, tak energeticky náročná a nákladná na provoz...“

Druhým problémem je nedostatečná výkonnost (a někdy přímo selhání) operací CCUS, pravděpodobně kvůli jejich relativnímu technologickému mládí.

A konečně, činnosti CCUS nejsou prosty obav o životní prostředí. Jedním z rizik je únik CO₂ ze zásobníků, i když můžeme být rozumně ujištěni o pevnosti přírodních geologických útvarů, které již uchovávají plyn po miliony let. Systémy CCUS zvyšují škody na životním prostředí způsobené toxicitou, acidifikací, eutrofizací atd.“

Nebojte se však, protože i přes uvedené problémy je podle WEF stále tím největším strašákem lidmi produkováný CO₂, který prý povede k apokalypse. Postačí tedy, pokud se poměrně nová technologie dále inovuje a odsávání a ukládání uhlíku bude i nadále pokračovat.

A v tomto ohledu také vyzdvihují Bidenovy USA. WEF uvádí:

„Jako lídra vyzdvihujeme USA s nedávným rozpočtem 62 miliard dolarů pro ministerstvo energetiky, včetně 10 miliard dolarů vyčleněných na zachycování uhlíku, přímé zachycování vzduchu a snižování průmyslových emisí.“

Jak tedy vidíte, tak klimatická sekta je ochotna prosazovat i předražené a pro životní prostředí škodlivé technologie, jen aby mohla pokračovat ve svojí agendě.

Z mého pohledu je ovšem nepochopitelné, že jim tu povídačku o CO₂ stále většina lidí oddaně „žere“ a podobné projekty tak v tichosti podporuje.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 4 Průměrně: 5]